

Educar, cosa de tots**MARC UNITARI DE LA COMUNITAT EDUCATIVA DE MENORCA**

Integrat per: Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes de Menorca (FAMPA), FETE-UGT, FE-CCOO, STEI-i, Moviment de Renovació Pedagògica de Menorca (MRPM), Associació d'Educació de Persones Adultes de Menorca, Federació d'Escoles Infantils de Maó, Patronat Municipal d'Escoles Infantils de Ciutadella

En referència a la proposta de la "Ley de Calidad de la Educación" del Ministeri d'Educació, el Marc Unitari de la Comunitat Educativa de Menorca vol fer les següents manifestacions:

En primer lloc, i previ a l'anàlisi dels continguts, desaprovam el procediment en què s'ha elaborat aquest document. Entre altres, observam:

La manca d'un debat real dins la societat en general i la comunitat educativa en particular.

La manca d'una negociació i ganes d'arribar al consens amb els sindicats d'ensenyants, amb les federacions de pares/mares i amb els sindicats d'alumnes.

La manca de la participació del governs autonòmics en una llei, l'aplicació de la qual els afecta, pedagògicament i econòmicament.

La manca d'exhaustivitat i rigor en els estudis i diagnòstics que han fet o en els quals es basen i que aconsellen dur a terme aquesta reforma de la LOGSE, llei que encara no s'ha aplicat i molt manco avaluat.

És evident que l'ampliació de l'educació bàsica establerta per la LOGSE i els canvis experimentats per la societat espanyola han incrementat l'heterogeneïtat de l'alumnat i han fet més complexa l'acció educativa. Això planteja nous reptes i exigències a les quals és necessari donar resposta per millorar la qualitat de l'educació, però no en el sentit que ens proposen. Les mesures que figuren a la llei pretenen com a objectiu general reduir el nombre d'alumnat que podrà continuar estudiant després de l'educació obligatòria. Nosaltres creiem que el futur d'un país va lligat a la formació de la majoria de la seva població, no a la que puguin rebre uns quants. No ens trobam, per tant, només davant un debat tècnic sobre la forma de millorar el nostre sistema educatiu, sinó davant un debat social i polític sobre el tipus de societat que volem construir.

Consideram que la llei de qualitat no afavoreix l'Escola Pública per diferents motius:

1.- Tornam enrere quant al model d'escola democràtica, en molts d'aspectes:

- Es torna al model de direcció professionalitzada i no elegida
- Es torna al cos de catedràtics, amb tots els privilegis per a un grup de professorat, passant així a un col·lectiu de cada vegada més compartimentat i jerarquitzat.
- Desarticula i fa desaparèixer el model de participació de la comunitat educativa, concentrant el poder en els òrgans unipersonals i llevant-lo als col·legiats, especialment al Consell escolar, fins ara lloc de participació i decisió del professorat, pares/mares i alumnes a tots els centres sostinguts amb fons públics.
- Intenta modificar la carta de drets i deures dels alumnes en sentit restrictiu i repressiu.
- Ignora aspectes lingüístics, culturals i territorials propis de la realitat educativa de les Illes.

2.- Intenta dur a terme mesures de segregació en contra del model d'integració, de compensació i d'igualtat que ha de tenir l'educació:

- Implanta fins a 5 itineraris, 3 anomenats així i 2 encoberts - un per als immigrants (que no permet integrar-los amb la resta de l'alumnat) i un per als doblerepetidors (que no es dirigeix a la seva superació i reintegració), o sia, itineraris que no duen a una mateixa titulació de l'alumnat.

- Es torna a considerar la FP com una sortida de segona categoria, quan hauria de ser una altra sortida per a aquells que tenen aptituds i ganes de desenvolupar uns determinats treballs i professions.
- Fomenta l'elitisme en lloc d'intentar pujar el nivell general i no considera que quan més ampla sigui la base s'assoliran nivells més alts.
- Torna a separar els centres de BUP dels d'FP
- Afavoreix les diferències entre centres públics i concertats, ja que no tots tendran els mateixos itineraris. Per mantenir els concerts existents o ampliar-los hauria de ser condició indispensable l'adequació total a la legislació vigent.

3.- Es planteja com a única idea l'esforç i el nivell d'exigència per a un model de sistema d'oportunitats en contra del model comprensiu. Alhora, presenta una idea restrictiva de l'esforç, centrant-lo especialment en determinats continguts acadèmics dirigits a la transmissió de coneixements i es deixa de banda els procediments, les actituds i els valors, en perjudici d'una educació integral de la persona.

4.- En lloc de potenciar-la, buida la funció del tutor, bàsica per al normal desenvolupament de l'alumnat.

5.- També es parla de revàlides i proves externes sense tenir en compte l'avaluació continua i posant en entredit la feina del professorat.

6.- Parla molt de filtres i de mesures sancionadores i poc de noves formes d'organització escolar i de mesures que no crein marginació, al manco des de l'escola, sinó que siguin preventives i sobre tot engrescadores i motivadores per a tot l'alumnat.

7.- L'únic objectiu de la futura llei és el propedèutic, ja que cada cicle ha de preparar pel següent. Es treu fora del sistema aquells que no poden seguir, quan cada cicle ha de tenir els seus propis objectius, sobretot per al desenvolupament integral dels alumnes i la seva preparació per a la vida, i també, lògicament, per seguir estudiant.

8.- Presenta la possibilitat de repetició com una novetat quan açò ja és contemplat a la llei actual i en delimita en excès les condicions, quan aquesta mesura hauria de ser flexible, ja que ve condicionada per molts factors.

9.- Configura el primer cicle d'E. Infantil amb un caràcter assistencial i sense establir els requisits educatius mínims que ha de complir aquest cicle.

Creim que la caracterització de l'etapa com a educació pre-escolar no és adequada. Des del principi ve caracteritzada com a una etapa preeducativa, quan tot i el seu bagatge de tenir cura dels aspectes sanitaris i d'atenció (canvi de bolquers...) els aspectes educatius són molt importants també en aquests nivells.

El caràcter educatiu de l'etapa no ha de permetre autoritzar centres per via administrativa i segons una normativa diferent en cadascuna de les comunitats autònomes, sense complir requisits quant a titulació de personal i condicions mínimes dels centres.

10.- No contempla l'Educació d'Adults com a una etapa amb característiques formatives pròpies, sinó com a una sèrie de programes de compensatòria per a joves de 16 a 24 anys que fracassen als IES. Així, s'organitzen els currículums ajustant-los als criteris dels currículums creats per als infants i adolescents, en lloc de respondre a les necessitats i interessos de les persones adultes.

Quant a locals, La FP reglada i els Batxillerats queden exclusivament al IES, llevant la possibilitat que es puguin impartir als centres específics d'educació d'adults.

Quant a formació del professorat, no es contempla per part de l'Administració la possibilitat de fomentar l'especialització del professorat mitjançant programes de gestió, organització, tècniques i especialització didàctica en el camp de l'educació d'adults.

11.- Finalment, no només no es parla d'una financiació adient per a la seva aplicació, que ja no va tenir la LOGSE, sinó que, a més a més es diu que la seva aplicació sortirà molt barata, tenint en

compte que en els darrers anys el percentatge del PIB dedicat a l'educació ha baixat del 4,9% al 4,4% i ens trobam, en aquest aspecte, a la cua del països del nostre entorn.

En contraposició, les organitzacions firmants d'aquest manifest volem apuntar les següents mesures:

- Realitzar un diagnòstic seriós dels principals problemes del nostre sistema educatiu i organitzar un debat ampli i honest que ajudi a definir les possibles solucions, amb el major consens possible.

- Les mesures de millora han d'anar encaminades a oferir una qualitat educativa per a tothom, tant dels qui tenen més dificultats com dels qui tenen bones aptituds i motivació per aprendre. Es tracta d'eleva el nivell de formació de tot l'alumnat.

- No podem deixar de recordar que la vida adulta és una altra etapa que ha de poder comptar amb una organització educativa que respongui a les necessitats i interessos de les persones adultes.

- És necessari, sobretot, prevenir el fracàs escolar amb intervencions primerenques des de l'Educació Infantil. A l'ESO, caldrà garantir l'atenció a la diversitat amb una sèrie de mesures com: la disminució del nombre de matèries i de professorat diferent, incrementar les àrees opcionals, avançar, si és necessari, els programes de diversificació curricular, etc. En definitiva, es tracta de posar en marxa les actuacions necessàries per garantir una oferta educativa flexible, adaptada als diferents interessos i capacitats de tota la població escolar que possibiliti tant la continuació d'estudis superiors com la seva inserció social i laboral.

- I açò ho hem de fer entre tots, en tots els centres sostinguts amb fons públic, en els quals no hi ha d'haver cap mecanisme de selecció.

- Per organitzar respostes educatives ajustades a les necessitats de cadascú cal reforçar l'autonomia dels centres, autonomia que haurà d'anar acompanyada, tanmateix, d'un major control social i una avaluació periòdica de tots els agents implicats que serveixi per reorientar la política educativa, sempre amb la direcció apuntada de millorar la qualitat educativa per a tothom.

- Els equips educatius han de ser elegits democràticament, però cal potenciar la seva formació, definir de forma més precisa les seves funcions i rebre més recolzament.

- Igualment, cal recolzar la labor del professorat i afavorir el seu reconeixement social. Per a açò és necessari retribuir amb temps i incentius econòmics les seves funcions, especialment la tutoria, limitar el nombre d'alumnes al seu càrrec, millorar la seva formació inicial i permanent, vetlar per la salut laboral i generalitzar la jubilació voluntària als 60 anys. Amb tot, cal arribar a la plena homologació del professorat dels centres concertats amb el professorat dels centres públics.

- És necessari desenvolupar mesures per millorar la convivència als centres escolars, potenciant el diàleg i una major col·laboració entre família i escola. Tanmateix, cal reconèixer que la majoria de problemes de convivència que se manifesten als centres no són d'origen escolar sinó social. Per tant, és del tot necessària una major implicació i compromís social en l'educació mitjançant la participació dels Ajuntaments, entitats, mitjans de comunicació i ciutadans en general.

- Totes les mesures apuntades no són possible sense una llei de finançament extraordinària que en garanteixi l'aplicació a totes les comunitats autònomes. La manera més explícita en què la societat i els poders públics poden manifestar el seu compromís amb el sistema educatiu és mitjançant les partides pressupostàries destinades a aquesta finalitat que cada any aprova el Parlament. Sabem que la millora de la qualitat educativa no és sols un problema de recursos econòmics, però les dades de la OCDE confirmen que a Espanya els mitjans són massa esquifits. Caldria pujar la inversió pressupostària destinada a l'educació fins a un mínim d'un 6 %.

Aquestes són algunes de les línies que al nostre parer haurien de guiar una alternativa real i possible orientada a aconseguir una major qualitat educativa de tot l'alumnat, però el conjunt de propostes per afrontar la problemàtica educativa actual ha de sorgir d'un debat social ampli d'on surti una negociació i consens amb tots els sectors implicats.

Per açò,

Exigim al Govern que abandoni les mesures impositives i que paralitzi l'anunciada Llei de Qualitat fins que no es produeixi aquest debat social seriós i asserenat que reclama la comunitat educativa

i sense el qual no es pot pretendre un canvi educatiu estable.

11 de juny de 2002

DM-14/06/2002
UH-17-06-2002